

SENTÈNCIA DE 14 D'ABRIL DE 2005

Responsabilitat extracontractual: determinació del nexa de causalitat entre l'acte o l'omissió, el dany i la culpa.- Indefensió.- Prova pericial.- Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. Bernard A. va interposar demanda, de data 2-10-2002, segons la qual sol·licitava la condemna de la mercantil R., S.A. i de l'Asseguradora A., S.A. a l'abonament de la quantitat de 4.484,15 Euros, o aquella altra que resulti provada en autes, amb més els interessos legals des de la data de la contesta a la demanda i amb imposició de les costes processals.

La representació processal de la mercantil R.,S.A i de l'Asseguradora A., S.A. van oposar-se a la demanda, per escrits de 16-10-2002, i sol·licitaren la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 13-10-2004, i va establir el que segueix: "DECIDEIX: Que desestimant la demanda principal, ha d'absoldre i absol a la societat mercantil andorrana per accions "R., S.A." i a l'asseguradora d'aquesta "Andorrana d'Assegurances, S.A." de les pretensions condemnatòria exercitada en llur contra per part del Sr. Bernard A., imposant a aquest darrer les costes processals causades de conformitat amb el que preveu el darrer Considerant de la present resolució".

III.- La part agent, a través de la seva representació processal, ha formulat recurs contra la sentència d'instància. Així, en data 10 de gener de 2005, va presentar llur escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix, demana la revocació de la sentència d'instància. Per el contrari, la mercantil Asseguradora A., S.A. va presentar llur escrit de

contesta a les conclusions en data 11-2-2005, mentre que la mercantil R.,S.A. ho va fer el dia 14-2-2005. Ambdues apel·lades van demanar la confirmació de la sentència dictada a la instància i la imposició a la part recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part agent fonamenta el seu recurs contra la sentència d'instància perquè entén que la mercantil R.,S.A. quan va portar a terme les obres a l'Avinguda Príncep Benlloch no va emprar la diligència necessària i va causar danys, derivats de les filtracions d'aigua, a l'Hotel Normandia. En aquest ordre d'idees, manifesta que es coneixien les fissures que afectaven prèviament a les obres a l'Hotel Normandia i que, per consegüent, s'havia de ser especialment diligent en la realització de les obres. Així, afirma que es va trencar una canonada d'aigua que va originar danys a algunes plantes de l'Hotel i que aquest fou el detonant dels danys, amb independència que existissin fissures prèvies o no.

II.- La resolució d'aquest recurs exigeix procedir a l'anàlisi del material probatori que existeix a la instància i comprovar si la valoració del mateix ha estat adequada o no per part del jutgador d'instància. En efecte, la part agent exercita una pretensió de donar fonamentada en una presumpta responsabilitat extracontractual. En aquest sentit, es requereix (cfr. Digest 9,2 i Codi 3,35) que la part agent provi l'existència de l'acció o omissió, el dany generat, el nexse causal entre l'actuació o omissió i el dany i la culpa o negligència per part del demandat.

En el present supòsit, resulta que la part agent fonamenta la seva demanda en què es van ocasionar unes fissures al mes d'octubre de 2001, derivades d'una incorrecta utilització dels materials de percussió i que a través d'elles es van produir filtracions d'aigua (cfr. foli 11). S'acompanyava per la part agent un informe pericial (foli 16), en el qual indicava que les parets soterrànies i les plantes situades a nivells inferiors s'han fissurat a resultes de les obres de percussió. En canvi, consta provat que les fissures que presentava l'Hotel Normandia eren preexistents, com així s'extreu de l'acta notarial, de data 4-12-2000, aixecada pel Notari Sr. Joan Carles R.M. i de la prova pericial del Sr. C. (folis

126 i ss), la qual esdevé molt més completa que la pericial del Sr. Ci., a la vegada que detalla i explicita les raons que li permeten arribar a les conclusions que s'enuncien. En conseqüència, s'ha d'entendre, d'acord amb la valoració de la prova pericial, segons la sana crítica, que s'ha d'atribuir un paper preponderant a aquest informe pericial front als demés.

Els arguments anteriors haurien de motivar el refús de la demanda, tota vegada que la part agent fonamenta la demanda en la producció d'unes fissures en el mes d'octubre, que serien les que donarien lloc al pas de l'aigua i a la gènesi del dany, quan ha quedat provat que les fissures eren preexistents als treballs realitzats per R., S.A. En definitiva, no s'hauria acreditat el dany ni el nexa causal entre l'actuació de R., S.A. i el dany que es produeix.

III.- Baldament el que s'acaba d'afirmar, la part agent, en el seu escrit de conclusions i en aquesta alçada (escrit de conclusions) canvia radicalment la seva pretensió indemnitzatòria, atès que ara la fonamenta no en la producció d'unes fissures, sinó que admet que les fissures eren preexistents i que, per així, R., S.A. hauria d'haver estat diligent al fer les obres.

Tampoc aquesta argumentació pot prosperar. En efecte, aquest canvi dels fets que fonamenten la pretensió de la part agent (negligència derivada de la producció d'unes fissures -negligència per no avisar de les fissures preexistents i pel trencament d'una canonada d'aigua) en l'escrit de conclusions i en segona instància, deixen en situació d'indefensió a la part defenent (cfr. art. 10 C.A.), atès que la mateixa s'ha oposat a les al·legacions contingudes en l'escrit de demanda i ha proposat prova per acreditar que no ha ocasionat cap mena de fissura, mentre que ara veu com, a l'escrit de conclusions, s'alteren els fets en què la part agent fonamentava la seva pretensió resarcitòria, tota vegada que admet que les fissures ja existien (quan a la demanda s'aporta un informe pericial on es diu que les fissures s'han creat pels treballs de percussió) i que fou el trencament de la canonada d'aigua el que va ocasionar les filtracions d'aigua.

Però no solament aquest argument serviria per a refusar la pretensió de la recurrent, sinó que cal afegir el que segueix. En primer terme, si bé és cert, com indica la part recurrent que la mercantil R., S.A. havia de ser diligent en el desenvolupament dels seus treballs i més si havia constatat l'estat de les edificacions de la zona, cal ara analitzar, si en les presents actuacions, existeixen

els pressupòsits que poden originar una estimació de la pretensió condemnatòria, fonamentada en l'existència de responsabilitat extracontractual. En aquest sentit, la part agent situa el dany en el mes d'octubre i a conseqüència d'uns treballs per a realitzar rases, que generarien fissures. Ara, en canvi, entén que fou el trencament de la canonada el que va produir les filtracions d'aigua. Si s'examina la prova resulta que el trencament de la canonada va tenir lloc el dia 22 de febrer de 2001, quan es portava a terme una escomesa del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, i que es va requerir de forma urgent la intervenció dels serveis del Comú d'Andorra la Vella per a subsanar el problema. Però, al marge de la declaració del testimoni Sr. V.B. i de la nota que el propi testimoni emet (foli 144), que afirma que es van produir danys i inundacions a l'Hotel Normandia, no existeix cap prova a les actuacions de la realitat dels danys derivats de les aigües, tota vegada que ja hem vist com les fissures existents abans i després de les obres són coincidents i no s'aprecien altres danys que puguin ésser atribuïbles a l'aigua, ni de la causa que les va provocar, per determinar si realment fou o no el trencament d'una canonada el productor del pretès dany. Per tant, no resta provada ni la realitat del dany, atès que la pericial que aporta l'actor es fonamenta en la producció d'unes fissures el mes d'octubre de 2001, i aquest sinistre es situaria al mes de febrer del 2001 i significaria la preexistència de les fissures, ni el nexa causal entre el trencament de la canonada i el pretès dany derivat de l'entrada d'aigua, tota vegada que no existeix, com encertadament assevera el jutgador d'instància, cap acreditació, en el moment del trencament o poc després, dels danys produïts per l'acció de l'aigua.

En definitiva, la manca de prova del dany, de la seva entitat i del nexa causal entre la rotura de la canonada i els hipotètics danys, no pot sinó comportar el refús del recurs interposat per la part agent.

IV.- La desestimació del recurs d'apel·lació s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. Bernard A. contra la sentència, de data 13-10-2004, dictada per l'Honorable Batlle i confirmar en la seva integritat la part dispositiva de la mateixa. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-